

DONIESIENIA

Short notes

Pierwsze stanowisko *Ledra aurita* (LINNAEUS, 1758) (Hemiptera, Cicadomorpha: Cicadellidae: Ledrinae) na Pobrzeżu Bałtyku

The first record of *Ledra aurita* (LINNAEUS, 1758) (Hemiptera, Cicadomorpha: Cicadellidae: Ledrinae) on the Baltic Coast

Ledra aurita (L.) jest jedynym europejskim gatunkiem piewika z podrodziny Ledrinae (około 300 gatunków w świecie). W grupie tej występują owady o bardzo charakterystycznej spłaszczonej głowie, często z wyrostkami na przedpleczu. U części z nich, w tym również u *Ledra aurita* (L.), wyrostki na przedpleczu są bardzo wyraźne, płatowate. Stąd polska nazwa „skoczek uszaty”, która doskonale oddaje morfologiczne cechy tego gatunku i jest jedną z nielicznych utrwalonych w potocznym nazewnictwie wśród piewików. W Polsce gatunek ten jest szeroko rozmieszczony, lecz zbierany nielicznie na rozproszonych stanowiskach. Dotychczas wykazany został z 12 krain spośród 21 wyróżnianych w Katalogu Fauny Polski. Kilkanaście stanowisk z 10 krain podawanych było w Katalogu Fauny Polski (NAST J. 1976. Katalog Fauny Polski 21(1): 1–256). W kolejnych krainach odnotowany został w pracach: DOBOSZ R. 1993. Acta entomologica silesiana 1(1): 15; DANIELCZOK-DEMSKA T. & SZWEDO J. 2001. Acta entomologica silesiana 7–8: 69. W ostatnich latach opublikowane zostały informacje o kolejnym stanowisku na Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej (DOBOSZ R. & SZOLTYS H. 1994. Acta entomologica silesiana 2(1): 22) i Nizinie Mazowieckiej (MARCZAK D. 2011. Wiadomości entomologiczne 30(2): 119).

Nowe stanowisko jest pierwszym stwierdzeniem tego gatunku na **Pobrzeżu Bałtyku**:

Gdynia, gm., rezerwat „Kępa Redłowska” [CF44], 8-31.10.2011, 1 ♀, leg. J. Kowalczyk.

Gatunek ten, jak podaje literatura, związany jest z drzewami i krzewami liściastymi, głównie z dębami (*Quercus* spp.), leszczyną (*Corylus avellana* L.) (HANSEN L. O., FJELLSTAD B. M. 1998. Fauna norvegica, Seria B 45: 119–120) i bukiem (*Fagus sylvatica* L.) ale również stwierdzany na olszy czarnej (*Alnus glutinosa* (L.) GAERTN.) oraz topolach (*Populus* spp.). Z racji kryptycznego ubarwienia jest trudny do odnalezienia w terenie. Znaczna część nowych danych pochodzi z odłowów nocnych do lamp i pułapek świetlnych różnego typu.

Okaz dowodowy znajduje się w kolekcji entomologicznej Muzeum Górnśląskiego w Bytomiu (USMB).

ROLAND DOBOSZ, Muzeum Górnśląskie, Bytom
dobosz@muzeum.bytom.pl
JAN K. KOWALCZYK, Gdynia

Accepted: 10 October 2014; published: 3 November 2014

Licensed under a Creative Commons Attribution License <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl>